

zag ingaan. «Als het was opgegroeid», zei ze in zich zelve, «zou het een vreeselijk leelijk kind geworden zijn. Maar het schijnt me een heel aardig varkentje toe».

En ze begon over andere kinderen, die ze kende,

te denken en die heel goed voor varkentjes konden doorgaan en zei juist tegen zich zelve: «als men de rechte manier maar wist hoe ze te veranderen —» toen ze tot haar schrik de Cypersche kat, dicht bij haar, op den tak van een boom zag zitten.

De kat grimlachte enkel, toen hij Alice zag. Hij zag er vrij goedaardig uit, naar Alice meende.